

IDA JACKSON

LENA OG ANNE-MARTHE

Aschehoug

Léna és Annamari (Ida Jackson):

Ez itt Léna. Legjobban azt szereti, ha mindig mindent ő dönthet el.

Ez pedig Annamari.

Ő Léna legjobb barátnője.

HELYETTE szereti Léna eldönteni a dolgokat.

Ez itt Helga.

Ő az, akit Léna utál.

Léna azt mondta rá: gorillapofa.

Ennél rosszabbat nem is lehet valakire mondani.

Ma van az őszi szünet utolsó napja.

Léna otthon volt a szünet alatt.

Volt a könyvtárban.

Lovagokról olvasott.

Vívóedzésre ment.

Annamariék Spanyolországba utaztak.

Léna kapott is egy képeslapot Annamaritól.

Ez állt rajta: Kalmár Léna. Szeged, Dió utca 12. Magyarország. Kedves Léna! Remélem, minden oké nálad. Nálam minden oké. Voltam úszni. Annamari.

Léna választ ír: Kedves Annamari! Hiányzol, nélküled unalmas a szünet. Léna.

Borítékba teszi a levelet.

A borítékra ezt írja: Forgács Annamari részére, Spanyolország.

Anyától bélyeget kér. De Anya nem ad.

– Spanyolország nem elég címzésnek – mondja Anya. – Különben is, Annamari ma este már hazaérkezik. Add neki oda holnap az iskolában.

Léna szerint ez buta ötlet.
De azért várja már a holnapot.
Minden szünetben Annamarival fog játszani.
Léna lesz a lovag.
Annamari lesz a ló.

De másnap reggel Annamari nem várja Lénát az iskola játszóudvarán.
Talán beteg lett?
Mi van, ha Spanyolországban megette egy cápa?

De nem, ott van!
Helgával!
Ott ülnek a hintán!
Kettesben!

Léna odaszalad hozzájuk.
– Annamari, nekünk kell játszani! Most rögtön! Csak te meg én! – mondja Léna.
– Most én játszom Annamarival – mondja Helga. – Várd ki a sorod.
– De Annamari az ÉN legjobb barátnőm! – mondja Léna.
Annamari nem szól egy szót sem. A földet bámulja.

– Én és Annamari együtt voltunk Spanyolországban – mondja Helga. – De biztos te is tudod, ha legjobb barátnők vagytok.

Léna hideget érez a gyomrában.
Léna arcát előnti a forróság.
Léna legszívesebben ordítana.
Léna húzni kezdi Annamari karját.
– Gyere játszani! Most azonnal! – mondja.
– Nem – mondja halkán Annamari.
– DE IGEN! – mondja Léna, és olyan erősen húzza Annamarit, ahogy csak bírja.

Annamari leesik a hintáról. Sírni kezd.

– Bocs – mondja Léna.

– Lehet, hogy Annamarinak nem kell olyan legjobb barátnő, aki ilyen komisz – mondja Helga. – Gorillapofa – súgja Léna fülébe.

Léna jajong.

Helga nevet.

Annamari sír.

Attila, a tanító bácsi, odaszalad hozzájuk.

– Viselkedjetek szépen egymással! – mondja.

– Én mindig szépen viselkedek – mondja Helga.

Az osztály felé menet Annamari ezt mondja:

– Nem lehetnénk mind a hárman barátok?

– Nem! – mondja Léna. – Helga undok!

Annamari még jobban sír és beszalad az iskola épületébe.

Léna nem figyel az órán.

Állandóan Annamari jár az eszében.

Meg kell mentenie attól a rémes Helgától.

A következő szünetben Léna azt mondja:

– Helga! Annamarinak nem lehet két legjobb barátnője. Úgyhogy párbajra hívlak ki!

– Mi az a párbaj? – kérdezi Helga.

– Meg kell verekednünk egymással Annamariért, és én fogok győzni!

– Verekedés nem lesz – mondja Annamari.

– Inkább versenyezzünk – mondja Helga. – Aki holnap a legjobb ajándékot adja Annamarinak, az lesz a legjobb barátnője. Neked ez könnyű lesz, Léna, hiszen annyi klassz holmid van.

Annamari Lénára néz.

Tudja, hogy Léna klassz holmijai nem is olyan klasszak.

Lénának van egy zacskója, tele zsinórokkal és selyemszalagokkal. Van egy angyalája, ami eltört és úgy kellett összeragasztani, kétszer is. És van egy bocija, de nem olyan aranyos.

Helgának papírbabái vannak, meg egy körömlakkja, és szép matricákat gyűjt.

Helgának van egy világító cipője, és egy neonrózsaszín rollerrel szokott iskolába járni.

De Léna azt mondja: – Én fogok nyerni, Annamari! Ígérem neked!
Ekkor becsöngetnek.

Annamari a szünetben most sem Lénával, sem Helgával nem akar játszani.
Léna dühös.

Léna szomorú.

Léna meg akarja verni Helgát.

De leginkább azt akarja, hogy minden megint legyen olyan, mint régen.

Amikor hazaér, ráivall anyukájára:

– ANNAMARI HELGÁVAL UTAZOTT EL A SZÜNETBEN!

– Igen, hallottam, hogy együtt fognak menni – mondja Anya.

– Te ezt tudtad?

– Helga anyukája és Annamari anyukája nagyon jóban vannak. Minket is hívtak, de nekünk kicsit túl drága lett volna.

– Veszünk ajándékot Annamarinak? – kérdezi Léna.

– De hát csak áprilisban lesz a születésnapja – csodálkozik Anya.

– Legjobb-barátnő ajándék lenne – mondja Léna.

– Ajándékkal nem tudod megvenni valaki barátságát, Léna – mondja Anya.

– DE IGENIS meg tudom! – mondja Léna. – A legeslegjobb ajándék kell! A boltból! Különben többet nem lesz legjobb barátnőm. És bele is halok!

– Hagyd abba, Léna. Ez a legrosszabb indok az ajándékozásra, amit valaha is hallottam.

Léna beszalad a szobájába.

Majd ő csinál ajándékot Annamarinak.

A világ legeslegjobb ajándékát.
Listát ír, hogy mik a legjobb dolgai:

1. A kölni, amit Anyától kaptam.
2. A boszikalapom.
3. A kék gyapjúruha, amitől viszketek.
4. A malacperselyem.
5. A lovagos kép.
6. A bicskám, amit Oszkártól kaptam.
7. Anya fülbevalója.
8. A plüss bocim, bár tényleg elég szomorúnak néz ki.

Kiüríti a legós dobozát.
Összeszedi bele a listára felírt dolgait.
Ekkor bejön Anya.

– Ó, Léna – mondja Anya. – Nem adhatod ezeket mind oda.
– De oda kell adnom! – mondja Léna, és sírni kezd.

Léna elmeséli anyukájának a versenyt Helgával.
– Túl fontos neked, hogy legyőzd Helgát – mondja Anya. – Mit gondolsz, Annamarinak hogy esik ez az egész? Tudod, hogy ő nem szeret versengeni. Szerintem ő is ugyanolyan szomorú, mint te.

Léna elgondolkodik ezen.
Annamari is sokat sírt, úgyhogy tényleg biztos szomorú volt.
És tényleg utál versenyezni, még a társasjátékban is.
Viszont Annamari nem akart csak Lénával játszani.
Akkor mit akarhat Annamari?
Léna egyszer csak rájön.
Holnap minden jóra fog fordulni.
Léna eldöntötte.

Másnap reggel találkozik Helgával és Annamarival az iskola játszóudvarán.
– Tessék, Annamari – mondja Helga. – Egy kis legjobb-barátnő ajándék neked, tőlem!

Azzal átnyújt Annamarinak egy virágmintás dobozt.

Ez van a dobozban:

- Egy Kinder tojás
- Pár csillogó matrica
- Két katicás hajcsat
- Egy citromillatú radír

– Köszönöm – mondja Annamari. Nem néz Helgára.

– Te mit hoztál Annamarinak, Léna? – kérdezi Helga.

– Írtam neked egy levelet – mondja Léna. – A lapodra válaszoltam, amit Spanyolországból küldtél.

Annamari elolvassa a levelet.

– Te rajzoltad a virágot? – kérdezi Helga.

Léna bólint.

– Szerintem én leszek a győztes – mondja Helga.

– Szerintem nem – mondja Léna.

Aztán ezt mondja:

– Szerintem Annamari úgy döntött, hogy mind a hárman játszunk együtt, mert ez az, amit szeretnél, ugye? – Léna Annamarira kacsint.

– IGEN! – mondja Annamari.

– Mit játszunk? – kérdezi Léna.

– Lovasat – mondja Annamari.

– Az unalmas – mondja Helga. – Meg kell mondanod, melyikünk nyert. Léna vagy én?

– Senki nem nyert – mondja Annamari.

– Valakinek nyernie kell! – mondja Helga. – Az én ajándékom jobb volt. Döntsd már el!

– Nem akarom eldönteni! – mondja Annamari. – Utálok dönteni!

Léna nyihogni kezd.

– Buta vagy és dedós – mondja Helga.

Léna föl-le nyargalászik.

Helga sarkon fordul és otthagyja őket.

Léna és Annamari is eltrappol.

Annamari ugrál.

Léna ágaskodik.

Miután egy kicsit legelésznek, Annamari lovacska ezt mondja:

– Te is hiányoztál nekem. Kicsit unalmas volt a szünet.

Léna lovacska örömében nyerít.

Visszakapta a legjobb barátnőjét.

És legyőzte Helgát.

Megint.